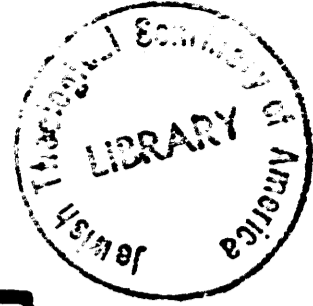

8917

SEDER TEFILOT BI-
YERUSHALAYIM

סדר תפילות בירושלים.

JERUSALEM, PALESTINE.
SEPHARDIC SCRIPT

סדר

תפלות בירושלים

תולבא

אֲשֶׁר יָצַדְתָּ לָנוּ לְהֵסִיף וּלְקַבֵּץ וּלְכַתּוֹב הֵנּוּ קָצֵת תּוֹפְלוֹת
זְבָק שׂוֹת וְעֲנֻנִים וּפְסוּקֵי הַדְּאֵנִים וְהַנְהוּת
לְקִרְוֵה אֲרָם הַאֲשֵׁים יְהִירֵי סְבוּלוֹת מַטְוִיִּים הַשֶּׁר הָאֵל
קָרָה הַכּוֹסֻטִים וְהַכּוֹסֻטִיקִים לְבֹרָה לְעֵינֵי הָאֵל כִּי אֵלֶּיךָ
וְהַדְּאֵנִים אֵת אֲבֵנֶיךָ וְהַדְּאֵנִים אֵת אֲבֵנֶיךָ וְהַדְּאֵנִים
לְבָשֶׁתְּךָ עַל קִבְרֵי הָאֲבוֹת וְהַדְּאֵנִים עַל זְכוֹת הַדָּן
עַלְיָנוּ : וְרוֹסֵבֵי שִׁתְּרוֹת וְהַדְּאֵנִים הַמְּבָרְכִים
לְהִקְדֵּשׁ בְּעַתָּה בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וּבְשֶׁהַר הַקְּדוֹנָה הַמְּבָרְכִים
הַזֶּה אֵת וְהַזֶּה בְּסוֹדֵי הַתּוֹפְלוֹת וּבְשֶׁהַר הַקְּדוֹנָה
וְהַדְּאֵנִים עַל הַאֲשֵׁים לְבָרָה וְהַדְּאֵנִים הַמְּבָרְכִים
וְהַדְּאֵנִים הַמְּבָרְכִים : עַל כֵּן הַחֲדָשׁ הַזֶּה
לְהַסְפֵּס וּלְקַבֵּץ יְהִי בְּסוֹדֵי מַיְהוּדָה הַמְּבָרְכִים
בְּסוֹדֵי הַמְּבָרְכִים הַלֵּךְ יְרוּשָׁלַם הַתּוֹפְלוֹת כִּי לְהִקְדֵּשׁ
הַמְּבָרְכִים כּוֹנֵן הַאֲשֵׁים הַמְּבָרְכִים וְהַדְּאֵנִים הַמְּבָרְכִים
מִשְׁתַּחֲוֵי הַמְּבָרְכִים בְּגוֹנֵן הַמְּבָרְכִים : וְהַזֶּה הַקְּדוֹנָה
וְהַדְּאֵנִים עַל הַמְּבָרְכִים עַל זְכוֹת הַמְּבָרְכִים
עַל כֵּן הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְהַסְפֵּס וּלְקַבֵּץ יְהִי בְּסוֹדֵי מַיְהוּדָה

04052

Mic. #

בכונה שלמה ובדפוס הפכה רכון רופלתם קטורת
למזר ורופלתם אל היקם תשוב פנואמור שלמה יולג
על כל רפלה כל ההנה אשר תהיה בדוקוס — הגה
ושמלת מן השמים נוכחן שבעך ושלחת המדור ;
יהי כלן מולפת אל היתר שיכנה לראות ביתי קרעית
ורפלתם בבניה באבן ספרים כחרב ובנתה

כימי גדולת

אכיר

ואתים נוסים באלה השמים ; לחרב נוקח עלך
גבורת רפלתם בירושלם ;

כללית קרב לאיש גבא לירושלם כשעור שיכיר איש
את דעתו יקרה בגרין ניספר כחוספר על
היהיר נחור עליו כחור על גבור כרי שמי שיריג
היור נחאבל על ירושלם נאנור אני לעינים סכך
דואור ניתחיל לקונן ;

לאילתך ישבה בור גליד רבתי עלם היתר פאלתוס

רבת בגדים שרת במרינות היתר לדוס ;

נמשורט לבער נחפך לאבל נחולל ; רפלת

נאשיתר אני נא לנד פ השאמר ; על גי היה

נא על אלף השחר עינינו ; על הד כיון שלמות

בר ; רכס כיון אפלתם נחפך באי חונק

נחפך כהנה נאנהים בחלפתה נאנור

נחפך

ויהי חוק ליה : ירו כרש כר על כל מהמורה כי כהנה
 גנים באר חקדשן אשר פניו לא יבואו בקהל לך :
 היה יקל פאניו בלע יסדאל בלע כל הדמעות שהם
 מובכרין ניכב בבית יורה תאניה נאניה : ניהחונס סגן
 סכו שהם מועדו שכה יקל בכין מועדו ועברו ניהח
 בגעס אמר מולך וכין : גנה הדנ בעמבהו סאד נקדשו
 הסגיר ביר הניב הודנות הדמעות קולו כתרם בבית
 יקל כיוס מועדו : השב יקל לעשות הודות בת כין סגן
 קו לא השיב ירו מבלע נאכל היל נהומה ירו אנולטלו
 טבעו בארץ טעכיה אבר ועבר בכיהיה דולכה ועכיה
 בגנים אין חורה גם נביאיה לא מאלו הזון כנולל :
 על הילך הני בוכיה עיני עיני יורה ימים כי כהן -
 חידוט מנהס משיב כפשי הין בני שונותים כי גבר
 הניב : חבוא כל דעתם לטנך ועולל למו כה סאד
 עוללת ל על כל פשעי כי דבור הנהנה ולבני
 דני : השיב להם געולל יקל כנולטשי יריהם : תתן להם
 מנחת ללב תאלתך להם : תרוק באף נחשדויהם
 יותרת שמו יקל : השיב יקל אלך ונשנבה הרש
 בקדם : וסלהת לבעננו וליהשאתנו ונהלתנו
 ברוך יקל לעולם הדמן ואמן :
 וכעתכנס מועדו יכושלם תאמור גי כמזל
 אלהים באר גנים בנהלתך סכנאלו את קדשך

אמן את ישראל לעולם : שמה את שבע שבועות מן
לפני השמים בעד הסיק להיותו ארץ : שבע רוח כמים
סביבת ישראל ואין קוץ : היינו הרבה לשכנתו לפני
נקלה לסביבותינו : עד מה יקץ תלך לפני שבע כחור
אש קטנה : שכן המה אל המים אשר לה ידעך על
מחלבות אשר בשמן לה קראו : כי הכל את יקב ואשר
נורו השמן : אל תעבד לה עדות דלשונם מהך
יקדונו כהמין כי ראו מאה : שבעו אליה ישעיהו
על רב כבוד שכן נחלתו רב על השמים למען
שמן : לבנה יאמרו המים איך אליהם יורד בגלים
לפניהם נחמת דם שבעין השמן : חבוא לפניך הנקת
אשר כבודך מושך הותר בני תמותה : וישב לשכנתו
שבעת אלפים הקים הרבה אשר הרבה קץ : והנה
שמן נקא מעליהם נורו לך לשלם לרור נורו כספ
הלחך : בך קץ לפניך אמן ואמן :

בשבת שבע כבוד כולו המעשה קולו ורעהו
קץ מה היה לנו בבישה קרה את הרבה : נחלתו
שבע לפניו בתינו לבערים : יתנו יינה ואין
אין פאלמות : מיינו בשם שבת עלינו בבוהי
יבואו על בארם נרדנו ישעיהו ואלה גרם לנו : מארס
שאר לשבת להם : אבותנו השאו ואינם ואינם
שעלנו : כשלו בנה כורק אין מידים : בשלנו נבוא
לחוננו

להחיות חסד הגב היורד : עורנו כחמור כחמור חסד
 גלגלות רגל : נשיב בזיון עמו בתולדות בערי יורה :
 שריש בירש התלך פנה מקנה לא נהרדו : בהורים שחן
 נשאן ומערים בעלך כשאלך : מקנה נשעו שבת בהורים
 חסדיהם : שבת חסדו לבער נהפך לאכל חסדו :
 נפלה מערת ראשנו הני נה לנו כה העלנו : על גב
 היה רוח לבנו על אלה העבר עינינו : על הר זיון —
 ששום אוננים הלבנו בו : אתה יהי לעולם תשב כסוף
 לרוך ורוך : למה לנכה תשכחנו תעבנו לאורך ימים :
 הסיבנו יהי אלך נשאובך הרש ימנו כקורס : כי אם —
 חילוס חסדנו קצבת עלנו עד חקר :

ברוך יהי לעולם חסן ואמן :
 וחמור אלמים בלו גנים בנהלך עד סוף
 ואהיו חסדך אהר חסדך במקום בית

היורד

כחמור אנהו לך יהי אלמינו ואלמי אבותינו שהיינו
 וקיימותנו ומכירתנו לביחך שבת' ואהבת חסד
 חסדנות יעקב ועיניך ולבך בבר דגה ובבנינו כאלך
 הראינו ככה פן תגבר לראות עד כדום גלות וקבוח
 נפולות ועולך נעלם ועורכי מביים ומביאי בכוריים
 לבר גי קנה יחייך ויורד יהי בוננו יריך יוסף לעפרך
 עלומים אצח הוא חסדו כנהר כסה כבורך אבאמים

היורד

ההיזק של כפייה נמיוסו נדו עיניך ופניו לפניך; יהי דלון
מלפניך ויהי אלהים ואלהי אבותינו שחבנו ידועים עיני
קדשך ותבונת איון מלפני כבודך ומלפני אשונותיך שם
ספרים ותוסר הומוותיה בהבנת פניך ותבונת שמוותיה
בכבודך ותבונת שערך בהבנת הקדש הקדוש הומוותיה
בהבנת הפני חבונת ותקבולת פניו ותבונת נהיה —
ותבונת ישנה ונהיה את מותיה ותקיים הומוותיה ותקיים
ישנה עלבונותיה ותשיש בהנה ותשונה מלפניה ותבונת
שערך ותבונת הומוותיה עלנה אכלת תנהם בנה
תנהם רורשיה את תנהם; פני ברוך אלהיך יהי
שומר תפלה;

וההיזק תהיה אלו בפסוקים

מזל טובו אונתך יעקב משכונתך ישדאל; מן ידירות
משכונתך יהי כפלות; נכסיה ונה כלה נכסיה
להכרות יהי לבי ובשרי ידעו את אלהי; גם כפול מלפני
בית ורור קן לה אשר שנה אכרונה את מלפניו יהי —
כפלות מלפני ואלהי; אשרי יושב ביתך שגור יתלפן סלה;
אשרי אדם שגור לר בן מסלות עלבבם; טוברי בשמך
הבבן מושן שיתרון גם בכפולת ילטה מורה; ילכו —
מחיל את היל ירה את אלהים בכיון; יהי אלהים כפלות
אשרי תפלת האשנה אלהי יעקב סלה; יודעו דלה
אלהים נהבט פני משיחך; כי טוב יוס בהכרין מאלהיך
בהרין

בהרתי הסתופף בבית אלמי מורור באהלי רשע : כי שמש
 ומגן יהי אלימים הן וכבוד יתן יהי ליה יונע טוב להולכים
 בחיים : יהי כבאות אשרי הרום בונה בקר : אהר אהלת
 מאה יהי מורר הפקע שבת בבית יהי כל ימי היו להגור
 בנאעס יהי ולבקר בהיכלו :

תפלה לילת כי יבטוף ולפני יהי ישמר שמו : יהי —
 שמשנה רמלה ואלעזר הלך חבוא : אל תסתר

סגך יונח ביום כד לך יהי אלך אמך ביום הקרה יחור
 ענינ : כי כלל בעשן ימי ועלמותי כמורר נהרני דוכר

כעשב ייבש לב כי אפחה מאכול להמי : מקולי —
 אהרתי רבקי עפתי לבשרי : רחמי ליקהר מורר הייחתי

ככוס הרבוע : שקרתי ואהיה ככפור בנור על לב :
 כל יום הרפון אניב מרוללי בי טעבנו : כי אפר כלום

אכלתי ושקני בבכי יוסכתי : יונע געמך וקאכך כי
 נשחתי ותשליכני : ימי ככל טמאי והנ כעשב היבש :

ואתה יהי לעולם תעב ואפך לרור רור : הרני תקום תיהר
 כיון כי עת להנני כי בא מועדי : כי רכא עברך הר

אבנה ואת עברי יהונני : וייראו גנים את שם יהי וכל
 חלבי הארץ את כבודך : כי בנה יהי כיון נהאך בכבודו :

מנה אל תפלת הערער ולה בנה את רמלה : רבתי
 מאת לרור אהרון ועש נבוא יתלל יי : כי העקיף ממרום

קרעו יהי משמים אל ארץ רביב : לשכונת הנקת אסי —
 למה

לפניה בנה תמונה : להפך בזיון שם יידי ומוטבו בירושלים :
בדקדק גמלים יחרו ומוטבות לטובות את יידי : ענה בדרך -
כוחי קצר ימי : אומר אל תעלבי בהכי ימי ברוך דוריס -
שמואל : לפניה הארץ יסרה ומעשי ירך שנים : דמך
יפשו נאמר תעמוך וכלם כבוד יבטו כלבובת המלכות
ניחלופו : נאמר הוא ושמך לה יתנו : בנה עבודך יפשו
וארעם לפניה יכון :

פי אהמוך יכשר להחזרו בכל מקום שחלפה

בארומת הקדש :

וראמר עור גי

בשמיאל להפך למה אלהים נהיה לנבא ישעך להפך בזיון
מדינתך : גבור עדיך קנת קודש גאלת שבט
נחלקך הר זיון גי שכנת בר : הריונה פנעוין פמונארת
נכה כל הרע הניב בקדש : שאמר אורכך בקרב דווער
שמו הוועתם אונת : יודע כחוביה למעלה בסך שש
קדומונה : ונתה פרוהיה יחר בכשילי וכלפוט יחלועון :
שלהו באש מקדשך להפך חללו מועך שוין : אמרו בלפני
ניב יחר שרבו כל מועד אל בארץ : אונת-נא לה
ראיתו אין עור נבוא ונא אחר יודע עור כוח : עור מוח
אלהים יחרף אר : נאף אנוב שוין לנכה : למה תשיב ירך
ניחויך מקרב הין כלל : נאליהם חלבו מקדש פונעל
ישועת בקרב הארץ : ארץ פונת בעוין ים שפוט

ראשי

ראשי גמלים על המים : אתה דכבר ראשי לניחן חמשה
 מאכל לבע לזכיים : אתה בקעת מושין ומהל אתה דובעת
 נדרות איתן : לך יוס אף לך לילך אתה הכינות ינאור
 ושמש : אתה דכבר כל גבולות ארץ קיץ ואורף אתה
 יצרת : גבור את ארוב ארץ יודע ועל נאכל אורף :
 אל חמך להיות נפש חונן הים עניך אל תשכה לנכח :
 דבש לברית כי חללו דהשכי ארץ נהנת חמם : אל ישוב
 רך נבלם לנח ואביון יחללו שמך : קומה אלמים דיבה
 דיבך גבור הרפתך מנע נבל כל דיום : אל תשכה
 קול צורף שאון קמח עולה תמיר :
 ואחריו תאמר

פלטילים מהרב הלבו אל תעמורו גברו מרהוק את יוד
 נירושלם תעלה על לבבכם : בושטא כי שמענו
 הרפה כסתה כלמה פנטא כי באן ארים על חקדשי בית
 יוד : לך חן דרבינו אבהתנה לאלהי שמויא ירב חמו בור
 נבוכדנצר חלך בבל כסרהה נביתה תה סתרה ושלמה
 תעל לבלל : כלתה יוד את חמור אפך חרון אפו ניכר
 הש בציון ותהכל יסורותיה :
 ותאמר אחריו

אלך אשובה אל חקווי ער אשר יאשמו וברטו סנ בכר
 לים ישחרונת : שבעת את ביתי נשעתי את נהלת
 נחתי את יצרות נפשי בפק ארוביה : ניהמר יוד אל הם
 יעמוך

יעמוד משה ושמואל לפני איך נפשי אלי גבר גמל שלי
 מעל פני נכחו ; פל דער בלבל כי שר שנהיה על
 דנד מעלניהם מנחה הדורש לה אוסף הדברה כל שריה
 סוררים ; ונסבות פני מוס והללך את פניו ובאר שר
 פריצים והללך ;

וקונן
 ותחמר

על ארמון אשר נשא ;	נשב ברך אנכי ;
על בית כי נדרס ;	נשב ברך אנכי ;
על דרוח כי נאמר ; נבא ;	על דביר כי נאמר ; נבא ;
על דרויס כי נבחר ; נבא ;	על נניס כי נבחר ; נבא ;
על דריס כי נבחר ; נבא ;	על דוכי כי נבחר ; נבא ;
על טורי אמן כי נאמר ; נבא ;	על ירויס כי נבחר ; נבא ;
על פניה כי נאמר ; נבא ;	על ליוניס כי נבחר ; נבא ;
על חלביס כי נאמר ; נבא ;	על שריס כי נבחר ; נבא ;
על נגיס כי נבחר ; נבא ;	על פרויס כי נבחר ; נבא ;
על פחוריס כי נבחר ; נבא ;	על קרויס כי נבחר ; נבא ;
על רביביס כי נבחר ; נבא ;	על שלמיס כי נבחר ; נבא ;
על פרויריס כי נבחר ; נבא ;	נשב ברך אנכי ;

ואחיו תחמר גס ג

משכנתאי הכותבי ; הכיחו קרח ויטלם ; קוננו ינמי ; בנ
 אחי ; על היפל ואולם ; קלנר ; אב ער ; חנה
 לנאלם ; ואיך א — השא נא ; היה חמיר נאלם ; ואריס גס
 עריס

גרים : בוסי מקרא : שלהו באש מקרא : לאה הלל
משכן שמך :

גרוה ומורנה : שלחן ועריכה : מזהב וזהב : וכן
ומקרא : בטל ועל הולל : לני משנהו : ומרמס
גם גווס : מהול ושירה : ואניבים גם הנריס : לרבה
את שמך : שלהו באש מקרא //

הגיונה ורנה : ונבואה ומלכה : נבשנה והתפלה :
לאה הושלכה : נקטורה מהורה : הרוח נהכה : והורים
המאירים : נהספר חרובה : ונכרים היורים : נוחים
אלהם : שלהו באש מקרא //

מקום הלל : היום הלל : גרים עושים : מקראים קראים :
היום נוחים : וכל אניבי מסביבי : הרוף חיים : ומורה
נבוכים : גם נחמים : ומשלים : מאה חיים : להלל
את שמך : שלהו באש מקרא //

בך נסה : מופתים עושה : לעורר ההולל : ונבחה
מקראיה : הניד על גלה : הגיון אל עליון : מורה
המאלל : ואש אשר השיב : טעם כבוד לשמך :
שלהו באש מקרא //

ככתוב לא לנה דין לא לנה כי לשמך הן כבוד על
הסוף על המור :

נאם ברכה האמר גם את היתה לו אינה שפחה משנים האמר :
לקחון מר ואני אללך ואקוב : גיון באכר עליו ארזי ונבשיו :

וכבד בהתאם אמו ויקרב : באף יקר ונס ישיש ונס שב :

ואה שמה לארו עד נעקב : וקול נחן למטבית אה מושאיו :

ויך דרים עלך לאשר ניעקב : מאר כרה להרבות את פלסיו :

קול קול יעקב : ודירים ירי עשן :

הרב ויקרא אליה הכבדות : וכל פלגו ביר אנוי בלע :

בקרבא שאבא כוררים ואין אור : ולמא מורב והכל אה ארמ :

בברי מור אהר כנה שמאות : ורבלו במ ארי טרי ואיע :

וכבר הר וסר פוקה נבולות : ולמא מאלו רבר המן בעלמ :

מביאי אל גלגלי עין במחלות : למלוח סור לפלג שאלל פמוסיו :

קול קול יעקב : ודירים ירי עשן :

ראור כרים בה כיון יקרים : שבעי בוא ועטו סור כלמור :

מאר גלו ונשאר כלש אחרים : חבר נפלגו ואין להם קתומה :

ויקרינע בה קור וקרים : ומשלו במ בעלף קף והמר :

ובן נבר להבער אה בבית אל : וממר כן ויעש הוא בערמה :

ושפך קף והמר בא בתומה : קריהנ ומלמ אה כרסיו :

קול קול יעקב : ודירים ירי עשן :

מרוך שלם שלם אל מרר : ויבנה עלך גביט וראמות :

מלבנתו באיון עור בשורה : חבשך טוב להחליף גלבמות :

בריי ישמור לרוך ורוך שמורה : וחפיק פייך ערומה גמלימות :

ולורט את קטורה כמורה : ישובון עור להיור כמסמות :

יושיהי יעטי קור ועמרה : ואה יורו אלמים כל מלשיו :

קול קול יעקב : ודירים ירי עשן :

מאר סליהק

וכאשר סליחה

אני אהבה הייתי מקרתי קרמוני : ושלתי ושוקטת בדברי
וארמוני : ועתה בשואה ושאלתי ועדובה ברוב ארובי :
אני חלתי חלתי : וריקס השיבתי יחי :

אני יהיה הייתי למהיית מיומנים : ונשאת עיני אל אל
בשמים : ועתה יורדת מנסה ועל הרבה פעמים : אני
בוכי עיני עיני יורדת מני :

אני נור הייתי בעני ובהורי הקים : ועיונסה חנה בען במלות
והקים : ועתה סהופה ורהופה ברהובות ובשוקים : אני
הבאתי השרון שואת העתים :

אני סתיה הייתי על אכרות רר עולי : ושחורה חלפך
כי הוא היי בכסל : ועתה בין כל יחוי ולשון יראי ושחורה -
במלך : אני ישנה ולב ער קול רעי רופך נחמי לי :

אני רבבה הייתי ורצויה לנאח עלילות : ולפניו נשאת קחט
בבולתה : ועתה ירני בהלו ובכל יר נקטת במלילות :
אני הוחי אשרי במעברות :

אני עשיתי הייתי שש ומשי וקחתי : ורובת על במותי כרי
וידיעתי תרומה : ועתה קרועת הלפת נרומה : אני שלם
וכי ארבע חמך למלחמה :

אני בעולי הייתי וגלתי בהחלק : וסגלתי חכל ער וקראתי
מהחלק : ועתה קרמוני יחי עונ מיוס עגבת ביתך : אני
בכתי אחי כתי אעבדי בקיח חמונתך :

אני לוי

אֵת לִמְנָחַי יִיטֵב וְבוֹ קִימָה וְהַחֲבֵר : וְכִלְמֵי הַסִּימָה בְּחֵלְלֵי וְכִי
בְּחֵרְבֵי : וְעֵתָהּ בְּיָרֵד וְשִׁמְשֵׁם וְלִבָּהּ בְּקִרְבֵי שֶׁעָבַר : אֵת
לְרֵעִי וְרֵעִי הַחֵן עָבַר :

אֵת יִשְׁלַח יִיטֵב וְחֹוֹטְלֵי בְּבִרְוֵה : וְלִכְלֵל עָבַר רֵוֶה וְלִמְלֵכֵי
מֵאֲרֵה : וְעֵתָהּ הַחֵן יִרְעֵי הַזֵּרֵי כִּי אֵין לִי עֲדֵרָה : אֵת קִרְבֵּי
כִּי תִשְׁמַע אֵלַי הֵן אֵין לִי שׁוֹמֵר אֲחֵרָה :

וְהַחֵן מֵהַחֵן

כְּפֹתֵי רֵאשׁ : שְׁבֵעֵי רוּחַ : בְּסֶף רֵעֵל : וְכֹוֹס הַחֵן :
שְׁלֹוֹתֵי וְאֵלַי יִהְיֶה : פְּרִי שֶׁבֶס : לְהַחֵן :
וְחֹסֶר חֵן : בְּלֵב כְּחֵן : עֲשׂוֹ חֵן : בְּלֵב רוּחַ :
כְּחֵן : וְכִי עֵנֵס : וְקִרְבֵּי אֵין : בְּכֵל שֶׁחֵן :
אֵשֶׁר יִוֹס : בְּלֵב מְרִיֹס : בְּעַד הַעֵל : וְעֵן אֲשֶׁרָה :
כִּיִן מֵרֵב הַחֵן יִוֹשְׁלֵי שׁוֹמֵר :

לְבוּשֵׁי בָר : וְכֵל עָבַר : יִלְמֵר קֶלֶב : לְעַד יִוֹס :
בְּנֵי כֹוֹנֵס : וְהַחֵן : חֵן שִׁירֵס : שְׁלֹוֹ קִימָה :
בְּרֵב בְּכִיִן : לְעַד כִּיִן : אֵשֶׁר הַחֵן : כֵּל חֵן :
וְנֹחֵר : וְשֶׁחֵרָה : כִּיִן סֹוֶר : וְכֹוֹלֵרָה :
כִּיִן חֵן : וְהַחֵן : לְחֹוֹטְלֵי רֵעֵל : וְלִשְׁמֵרָה :
וְלִלְמֵר : וְלִקְלֵל : בְּבוּשֵׁי כְּבֵד : וְכֵל חֵן :
כִּיִן מֵרֵב הַחֵן יִוֹשְׁלֵי שׁוֹמֵר :

בְּחֵרְבֵי : וְכֵף הַחֵן : בְּעַד חֵן : וְכֵל חֵן :
וְחֵן אֵל : וְהַחֵן : וְשֶׁחֵרָה : וְחֵן חֵן :
אֵשֶׁר נִסָּר

אשכנז בן נח : מקור אשכנז : ובית עולות : והקדושות :
 וכן הכהן : הכהן קרבן : ואברהם בן : והשמות :
 וכן הנה : ברוכה הנה : בשאמה : ובמנהגות :
 וכן שנה : בכל צרה : ובחלואה : ובמחלות :

כיון מרבה הנה יושלם שמונה :

בעש שדי : גזר טרי : אלהי הי : מן בנה :
 רפא הולם : החללים : במו יאע : ולבדולח :
 אשר עבד : ושרטור : בשוע יתן : ובחפולח :
 לך בוטהים : וכף שוטהים : להנהילם : ברוב חמלה :
 ירושלים : והלחם : ונה שביד : והשפלה :

כפי ישי : לטן כיר : על כס י : לחלואה :

כיון מרבה הנה יושלם שמונה :

וזהו דין האחר מאר הפקודה :

אשר אלהי יגו ואלהי אבותינו אבא רוחמים ואלהי הסלחות :
 ברא כל בהמה : כועמין כל בהמה : תחבל לשב בשב

יורה לנשכני לב : כי לא בורר שפנים גרמא : רק -

בשבר רנה : לב נשבר ונרבה : אלהים לא רבה : ועל גב
 בטהר ואחד לטען : להעביר אלך ולהלית את פטע :

כהשכ לחרת מרבה : נביאך נהמנים : אשר נשחטת
 להכריח יונה חזק ברה כהמו ככרע בורר נביאך :

ונתה הנה נא סת אל ויהנה : הלח פטע בכל לב
 הנה כהמחך :

ויהל

וְחָקְלָהּ מוֹשֵׁה אֵת כַּף יְהוָה אֶלְהִיָּו וַיֹּאמֶר לְמוֹת יְהוָה יִהְיֶה אִתְּךָ בְּעִמּוֹךָ
אֲשֶׁר יוֹכֵחֶהָ מֵאֲרֶכֶּךָ מֵאֲרִיִּים בְּכֹהֵן בְּרוּל וּבִיר הַקָּדָה :
שׁוּב חֲדָרְךָ אֶתְךָ וְנִהַם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ : אֲבוֹר לְאֲבִירֶיךָ
לִכְהֵן וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבֹרְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּן וְהַרְבֵּה
אֲלֵהֶם אֲרַבֵּה אֵת אֲרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכֹל יִלְחָץ הַגֹּאֲלִים
אֲשֶׁר הִתְרַחֵץ אֶתְךָ לְאֲרַעְכֶם וְהִלְלוּ לְעֹלָם : וַיִּהְיֶה יְהוָה עִלֵּי
הַרְעָה אֲשֶׁר רָבֵד לְעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ : וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִיעַ לְעֹלָם
מוֹשֶׁה בְּהִירָו עֲמֹד בְּכַרְךָ לְפָנָיו לְהַשִּׁיב הַחֶמְדָּה וְהַשְׁתַּחֲוִייתָ :
וַיֹּאמֶר הִלֵּאתָ נָא אֵת כְּבוֹדְךָ : וַיֹּאמֶר אֵת אֲעֲבִיר כֹּל שׁוּב
עַל פְּנֶיךָ וְיִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְהִנֵּה אֵת אֲשֶׁר אֶהְיֶה
וְהִנֵּה אֵת אֲשֶׁר אֶרְהֶם : וַיִּרְוּ יְהוָה בְּעַמְּךָ וַיִּתְכַבֵּב עֲמֹד
שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :
וְלַעֲבָדְךָ יְהוָה עַל פְּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֵל רַחוּם וְהַמְנוּן אֶתְךָ אֲפִים
וְרַב הַסֵּר נֶאֱמָר : מֵאֲרֶי הַסֵּר לְהַלְבִּישׁ מֵאֲרֶי
עֵינַי וּפְשָׁעִי וְהִנֵּה וְהִנֵּה לֵא יִתְקַן עֵינַי אֲבֹת עַל
בְּנֵי וְעַל בְּנֵי בְנֵי עַל אֲלֵמִים וְעַל רַב־עֵינַי :
וְעֲמֵדְךָ מוֹשֶׁה וַיִּקְרָא אֲרַבֵּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמֶר אֵת נָא מֵאֲרֶי
בְּן בְּעֵינֶיךָ אֲרַבֵּה יִלְךָ נָא אֲרַבֵּה בְּקִרְבְּנוּ כִּי עַל
קִשָׁע עֲנֹךְ מֵאֵ וְסִלְחָה לְעַמְּךָ וְלֵא מֵאֲרֶי וְהַלְבִּישׁ :
וְעַתָּה יִבְרַח נָא כֹהֵן יְהוָה כֵּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאֹמֶר : יְהוָה אֶתְךָ -
אֲפִים וְרַב הַסֵּר מֵאֲרֶי עֵינַי וּפְשָׁעִי וְהִנֵּה לֵא יִתְקַן עֵינַי
עֵינַי אֲבֹת עַל בְּנֵי עַל אֲלֵמִים וְעַל רַב־עֵינַי :
סִלְחָה נָא

סלח נא לעון העם הזה כדורל הסוך וכאשר
 נשאת לעם הזה חמורים ועד הנה:
 ויאמר יהוה סלחתי כדבך:

ואהריו האמר גם כן אי
 ברזלך ההם המבור: כאשר השקיטנו כוס המה:
 כן השקיטנו כוס ישועות ונהנומים: כאשר
 הבאת לנו כל דבר רע אשר דברת: בן תביא
 עלינו כל דבר טוב אשר בשרת: שמה
 כימות ענינו: שמה חמור רענו: תור יעלה
 אורה העם ילאו בעצמותיהם: אהרן יתקדש שמה
 בימיו: נכה: השמים יתקדשו: ושמיהם יתקדשו
 בעצמות רבות: אהרן יתקדש בהסוך אשר
 דאית אהרן ירעם בכרות נפש: שמה
 נפש עבדך כי אהרן יהוה נפש אהרן:

ואהריו גם כן

אמר יהוה ואלהי אבותינו חלק רחמן ההם עלינו:
 הטוב והחיים הרע לנו טובה בחמון
 רחמן גדול אבות שמשון רכונך: בנה ביתך
 כבתהלה: כונן בית מוקדשך על מכוונא: הראה
 בבנינו שמה בתקוננו: והשב אבינו לטוב:
 והשב בנינו לטובות: ולתורה ולעבודת:
 והשב ישראל לטובות: ועם נשלה ונראה ונשמע

לפניך

לפניך בשלש פעמים בכל שנה ושנה ככתוב בתורתך -
אלה פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי' אלהיך בחקוקים -
אשר יבהר בהם חזקות ובהם השבועות ובהם הסבות ואלה
יראה את פני יי' חוקים : איש כחמת ידו כברכת יי' אלהיך
אשר נתן לך : ועתה בעונותי הרבים שבתה העבודה -
בחוקים ואלה נשאר לנו כן דבר שפתינו : ככתוב קהו עמכם
דברים ושבו אל יי' אלהי אבותינו כל השא עין וקה טוב ושלום
כרים שפתינו :

ועליו ברשת הקרבנות : בחל פרשת בתעורר : ובכלל הקדש
מוסף קדש ובשבת מוסף השבת : ובחוקים מוסף החולות
כפי יומן : והארין תאמר :

לך לך לראות אחרי פני ודביון לבי לפניך קהו זורי ודואלי :
אחרי האמת קהו בינה העני : הקשיבה לקול צוטי
חלפי ואלהי כי אלקי אמת : קהו בקר השמע קולי בקר
אשר לך ואכבה : בין יהו כוכבי בקר ויריעו כל בני
אלהים : ואז אלקי קהו שונת ובקר תפלת הקדוש : ואז
אשר ענין וארץ לבקר הסוך כי היית משעב לך ומגואס
ביום כר לי : שבעה בבקר הסוך ונרונה ונשמה בכל
ימינו : השמיטה בבקר הסוך כי בין בטהי הוריעה דרך
אלך כי אלקי שאתי נפשי : קהו הגדל לך קנינו היה גרוע
לבקרים אף ישועתנו בעת כר : כל השא עין וקה טוב
ושלום כרים שפתינו : פלגיה אלהי עם אלהים

בשיב ואמר למה בתורה : וחיטב ליהוה משור כר מקרין חסדים
 שלם אורח ואחרת חנה יתהוה יבואנה אל הר קרשך ואל
 משכנתך : והבואה אל מעבה אלמים אל אל שמהר בילת
 ואורך בכבוד אלמים אלמי : ואמבה באהלנו גבה תרוסלה
 אשירה ואמורה ליהוה : ארהך בתקין כפנ ואסנבה אר
 מעבהך יהוה : לך אמבה גבה חנה ובשם יהוה הקרא : נרר
 ליהוה השלם נדרה נה לכל עמו : בהכרות בית יהוה בתוככי
 דרושלים הללנייה : נערה ליהוה משהת יהוה נירושלים כימי
 נולד וכשנים קדמונות : השיבנו יהוה אלך ונשונה הרש
 ידנינו בקורס : וסלחת לעוננו ולהשאתנו ונהלחנו :

ברוך יהוה לעולם חמון ואמן :
 ואמר תפלה לך יהוה עת רצון אלמים ברוב הסוך נעשה
 באמת ישעך : חנה יהוה אמך נענה כי ענת ואביון חנה :
 שמה נפשי כי הסיר חנה הושע עבדך חנה אלמי הבושה
 אלך : חנה יהוה כי אלך הקרא כל היום : שמה נפשי עבדך
 כי אלך יהוה נפשי השא : כי חנה יהוה טוב וסלה ורב הסר
 לכל קוראיו : האמינה יהוה תפלה וקשיבה בקול המנוחה :
 ביום כרת הקראך כי תענה : אין כעונך בעלמים חנה ואין
 כדונשאיך : כל ביום השכר בעשית יבואר נישתהונו לפסוק
 חנה ויכפרו לשמך : כי גחל חנה ועושה תפלות חנה
 אלמים לבוך : חנה יהוה רכך אלך בשמך יהוה לבב
 ליראה שמך : אורך חנה אלמי בכל לבב ואכבה שמך
 לעולם

לשאלם : כי הסוך גדול עליך וכלת נפש. מיטעולת תהתיק;
אלהים גרים קדמו עליך ועדת עריות בקשו נפש. וכלת
שמוך לנבואם : ואתה ייף אל דהוס והטן זכך אפנס נרב
הסר נקמות : פנה אלך והנה תנה ידך לעבדך וכו' ושיעב
לפן אלוהך : עשה עמו. אנת לטובה ויראן שונא. ויבטון
כי אתה ייף בערבת ונהמתה : עדי. מועים ייף עשה
שמים נאכך : ברך ייף לעולם אמן ואמן :

ואם תרצה קדמו נה גי

בזלך דהטן פדמן כהטר פריחת : ועשה באניביטן
תמות כהטר עשו עמו : לא לנא ייף לא לנא כי
לשמך תן כבוד : שרי בנה בית קדשך ותפארתך : וחס
יקניבו כהנים קרבנותך : וירבדו הלנים בשכי משרתך :
לחוטן יזמון כבוד דהיינו והקיימון אל מלך העולם :
ומבנו לדלות בטן רביר ואלום : ונאמר שאן שערים
דאשיכס נהטאלו פתהי עולם ויבוא מלך כבוד :
אמן כן יהי כאון :

ועד זאת הבקשה דאניא וכשה לומר לומר בתוך ירושלים שרב
ובקר ואלהים וראניא לכהוס בי תפלת אבב לומות :
רחם ייף אלדינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים
עינך ועל כיון משכן כבודך ועל דעיר האבלה
הרבה השומתה כהתורה בין גרים דרמוסה בכף עריות :
ויבליעך לעבותת ניהללנה עוברי פסילים : ולשמך
שדאל

יחלל בארבע יתרה : ולגדע ישורון ירושה ירשאה :
 חייב בנתן נאה בנתן כליל בנתן חסדואר בנתן מוטנכלל
 בנתן שלם יתש ולא יתרה עני לעולם : נטה עלתה
 סוכת שלום וכנהל שושק כבור גנים : כי באיש
 חייב ויבא בהרבה : ובאש אהרן עתה לבנותה
 ולנהמה כאמור ואנן אהיה לך מאוס ויהי סומת אש
 סביב ולכבוד אהיה בתוכה : ברוך אהרן יהי בונה
 ירושלים :

וכשילך למד יתוריה חשים סניך כננה בית יתקדש ויתפלל
 תפלתך אש בקר ולא ערב ולא להרים כסוד ואהרן תתלה
 תבשר לומר סליחה

אף ביה יתור רח יונה יתקדש : בקהת עולה ושלם :
 יתקדש חייב זה יתקדש : תדומה ליהוה קרא :
 דה יתקדש למדין להנהגו : יתב אהרן חן לא שחר
 סההר : ואנן בהרבה קום משהו : שמת משהו קרא :
 אך בשמחה לבר לא ראב : יתקדש לברז השלים וראב :
 ספטר שנים הבן וראב : וישמחו ליהוה במחית קרא :
 יתור שלום ולשמחה יתקדש : חייב ויתקדש יהיו וקרא יתקדש
 בקרא ליהוה יתקדש יתקדש : ליתקדש ליהוה קרא :
 יתור יתקדש וראב יתקדש : נפש יתקדש יתקדש
 לירושלים : סוקר כפרתה בנת שנתך יתקדש : יתקדש
 יתקדש : שמונה אב וקטור השבה : סוף יתקדש
 יתקדש

מופת קאפיה .. יקנייבט נא פון אהלט געבט .. נלהבדיל פון
יקדט : קפף לעבנות פופר אשכנז .. דאנער פו אבאר נאכט
פאכט .. טענה ידר טענות אהר כל .. מולאכט יקדט :
הרשימים אטער משהו מרונני .. טהוט יונט אלט מי יתג
מי .. טע טענה יתג אל תחבר קניו .. טאן יריכט קדט :
מרום גבול עקד ונעקד .. השא עדוכה נהאט עקד ..
בוהן טהר טב גכר נעקד .. נטשונט קולט פבראן אל יקדט :
רהט מילטין בקהטר מטענה .. יהידך פדענה מודת טהר ..
הנה פברכה פפדן מופתה .. פנהו הנחש קדט :
נאט ידעתי דרכך בייפיד .. דוך דוך קה יליט תהי טופד ..
גבינות כרפד לאשכנזי כרפד .. נהיה הנה נחמדות יהי
קדט : יפאונט נמלט געפיה געיה .. בייפישן יקדט
נלא געיה .. ימיוט אהט פירבל געהט .. באכאר בירבל
קדט : כהנס יתקד טארס אהריתר .. ולעגער תגכור
בריתר .. ליטר פליטור נטאר טאריתר .. תהי פלטה
נהי קדט :

גם תאמר סלנה גאט

בקר מולטו אלק זרני סתרי נמנה .. נקון ישע מטעבי
ביום אב טי נאנני .. השכמות טהלות פנך מלך כס
נאנני .. אלק וף שרעתי נבבקר :
בקר כהס תגכור הסר אברהם אב יתני .. אשר בהרחר
נהאכטין לך דאט למאמני .. גכור בריתר נהוטעני

גאטמאנת

מסומאות ארובי .. בקר שטמע קולו בקר : בקר
דברת בענין נמיתו לשלם לו משכורת .. וכרות בענין
יבדית להיות לו למשמורת .. אהבתו נדביתו וקבלתו
בקטורת .. סגויס בבקר בבקר : בקר כנכבד האיר
כשהפכת להדאות כריתו הדולת .. נסיתו בעלשירית
ותאמר לו קה נא את בנך נא תכילת .. על אהר הכריס
נהגלהו עם לעולתו .. את הכבש אהר תעשה בבקר :
בקר יהי שחק ושמע לקולך והראה אהבתו .. וישלם בכל
לב על דברך לעשיתו .. האבה קלקלה השורה ויקם בשמחה
נישכס אברהם בבקר : בקר הכינר לבס שנהם לעשות
דכונך איום .. הבן לקה עכיס נהאב לקה המאכלת לשחור
בלו פדיום .. קראים והולכים ליתום קאו כבורך ביום ..
השלישי בהיות הבקר : בקר אגר הלכין ולעקור בשר
קדם .. ויקה את המאכלת לשחור ולכא השב ארם .. ניאמר
אקריב עולתו והיום אקריב דם .. אבהי ולא ילן לבקר :
בקר כהמין כבמור על בן יהוד נארה .. ניקרא אליו המלאך
וילך עין השמים אל הנער ידים אל יסלחון .. כי ביאתי יקרא
לק ארם ואברר לרננת הניהר .. לכס למשמורת הבקר :
בקר קשכז נקשכז נארהו ילך בער נדו אלך קרב .. נקשכז
חמור יקרא לנך לכבס קרב .. תהן נפסר בשאלתם
כי לכבסו בערב .. היא באה ובבקר : בקר קולס שמונה
ותכפר עונותיהם .. יפיק תפלתם יקשב כעין קרבנותיהם ..

זכרון צדקה אבותיהם לקהן ובלאר נהם .. הביאו אליו סעך
הרבה בבקר בבקר : בקר ליידי ורהתיך עלתנו יחמורנו ..
ורשטיך ברוקלנות ים השאמינו ולא : יצירא .. זין לרשטיך
עונתנו דולפטיך ולא שאירנו .. חמורנו עז בקר :

וראמר תהיין

לאדני הארבע .. השקיינו מחשוננו .. ורהם על אבינו ..
כרהם אב על בנו .. זכרה ברית ארוננו .. שבעה
אתנו .. אל תזכור לנו עונות ראשוננו :
זכרה ברית אצה .. קום בין הוהים כרה .. ובפאת חמורה ..
כשמוש ארה .. ומאכלו ברה .. נאהרין אל קרה .. ולשמן
כרה .. בעז תהמנו .. אל תזכור לנו :

זכרה ברית חמורנו .. אשר לפטיך שקורנו .. ושלם את ידנו ..
במשלם את יהיו .. ופריון שמה בעורנו .. ייל שולב
במשחורנו .. זרעו לור נורנו .. כרה יום חמורנו :

אל תזכור לנו עונות ראשוננו

זכרה ברית איש רחום .. ברה מאיש רחום .. כשלימה
חמורנו .. בשורתנו מהומים .. ושור אל יל שזכרנו ..
ומלא הסר נרהנו .. למעטנו מהר כרנו .. וקלפן
כשלב שנה : אל תזכור לנו

זכרה ברית איש עט .. ואת תורת הבינונו .. נורא בעליונו ..
כבעך ראו עינינו .. ולקחלת חמורנו .. כהיל דת חמורנו ..
זכור מאה ברית חמורנו .. ירעו פניו אל פניו : אל תזכור לנו ..

זכרה ברית שלוםך .. ויגדל כל כוונתך .. למען משיחך ..
מחנך במוסרך .. ושם יהיה חן .. וכליל על מזהבך .. והביט
שבתך .. בבוא לבק לטוב : אל תזכור לזר —

זכרה ברית חס לבנך .. נדיב בהרה בך .. אשר מכל סביבך ..
סומך ואויבך .. ורוחך ילך בנדיבך .. בעמךו לכלה ולבוא ..
יקרמוך בנבו .. ביידי שרים ונאמנים .. אל תזכור לזר

זכרה ברית נוקמה .. לדור האשן מתאנה .. ושומר חוקיך ..
לחבשך ומחייבך .. אשר לוחך ומענה .. אל בני חייבך ..
וכרה כל עם נייבך .. בשמך בקרב שנים : אל תזכור לזר

זכרה ברית נביא שוא ככרית .. ונהלמן בנהל כרית ..
זכרה בן ככרית .. אשר כרה לאהרית .. למדין השאכרית ..
כחן נהר ובזרית .. נוהל רח ככרית .. ברהחך נס —

ששנים : אל תזכור לזר עונות לאשונם :

וגאון הנקשן וכהונן לעיל : אנה אלביט ואלבי אבוחיטו אב
הרהמים ואלנה הסליחות וכולו יתו עד ניהל רושך עז סוכה
ותאמר פושט עקידה : וידו אהר כרובים קאלה ואלכרים נמה אר אבוח

ותאמר אפריו גי דתחון

אלבילוך אשר כבאן לך שזטה .. תכלה והטאבו קיך סוליה ..

בגבות אבותיך בא נבך בוטה .. אגרה אשר אדם באור אורה :

וגבות יודי מעקר על מזהב .. אגרה אשר ארה :

אהר בלות שרה ועם קלה .. ילדה לאברהם שהל פורה ..

נחול ונעלה יום שמיני ריה .. בשמון כרונה נעשה חוקה ..

כרונה

לחן לנגן בנכד נחמאנה .. גמבור ולחן הסוך טובה :

אבה ולחן אל בלף טובה .. אגרה אשר ארה כלור אורה :

אגרה אשר ארה כלור אורה

נגד אורח נחן שנה .. רואה להטאג נחור אורה :

אך נחן אור לך בורה .. רחוק בנימי ישתך ירה :

כי אה לבד שחור אמת חנה .. עורר וחסוד וכחמה :

אגרה אשר ארה כלור אורה

בגיש לור אהן וכחמה .. קילב ונחמאך בשנה קמה :

הם מן אלה שחור ביום קנה .. קילב ונחמאך להחמה :

גדל אמה בן להחמה .. גדל ונחמאך ביום חמה :

ובהך כלב הכאב חולה :

אגרה אשר ארה כלור אורה :

נאמה קייאין לך קמה .. אהן ונחמאך לור אלה חמה :

קנה ונחמאך לור אלה .. אהן אורח חרה כלב אלה :

הם נחמאך שחור חנה .. כל חנה חנה יור ונחמאך :

אין לך בנהלר אלה להחמה :

אגרה אשר ארה כלור אורה :

הם כשר לנחור אה חמה

לחן שחור כלן להחמה .. יום אהיה כמה לאל שנה :

אכל אבור נאל ביום חמה .. שוקר ונחמאך ונחמאך :

שוקר ונחמאך ונחמאך

באה כית קמה בסוף חמה .. חנה אשר נחמאך לך חמה :

הם חנה

הם כפועל בן עזר חזק כחשיב .. קום יעלה לי לעולם ברו :

של יר אשר כבוד לך אורה .. שוקר והנעקר :

אמר לשון כי חמוק יאמר .. גדל ולב לחור שבוע שהק :

אלבב ואורחו אשר לו אל הק .. אמר לבב ארון אלל אל

חריק .. שנה יהי לבך באלל בוטה :

שוקר והנעקר והחובה :

שהר והשכים לללוק בבקר .. ושני נעדין חמורי השקר :

יום השלישי סבעו אלל הקר .. וירא דמות כבוד ומו ויקר :

שחר והתבונן להשמה .. שוקר והנעק והחובה :

רע נעדין כי קראם לפרחור .. ^{אור החיים} אלהים לך בנאש יר חמור :

ויאמרו לא נמא? קר חמור .. שנה שבו נא כחמורם כחמור :

ואת הנער לפרחור .. שוקר והנעקר והחובה :

הלכו שניהם לעשות בנחלכה .. וישנה יאהק לאבין ככה :

אבי ראק אש ועלי חשוכה .. אייז ארנ שח אשר כהלכה :

יאתביוס גה דקן טובה .. שוקר והנעקר והחובה :

וישנה אבין באלל הי מחסר .. כי הוא אשר יראק לעולם הש :

רע כי אשר יחפוק אלל הי יעלה .. נבנה בני יונק לפסגן כאל :

אג יאחור גבה והחובה .. שוקר והנעקר והחובה :

דפקו בשערי החיים לפתוחה .. האב לייבך וכן לגבוה :

קנים לאל ולפרחורין לבטוחה .. קני יקו יחליפו כוף :

דרשו בנהלת אלל להסתרה :

שוקר והנעקר והחובה :

יבין

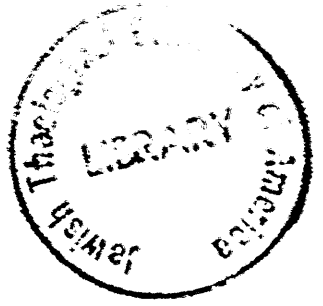
חסן עדי עולמי באון וחייל .. נוסקור יכהי כעקרו חייל :
 והמוין רמעינ גורליס בחיל .. ניהי מאור יומס בעינס חייל :
 עין בעור בוכה ולב שינס .. עקור נהעקור נהמגבה :
 עורן לחמי כי שערנ יאנה .. חסן אשר יתרה לתעעיס טנה :
 היה לאש ולמאכלת טנה .. אנה אפקש חק מנהס אנה :
 זכ לי לאס תבנה ותחייה .. עקור נהעקור נהמגבה :
 כורמאכלת יהנוי מרברי .. נה הררה אבי נהת כואסרי :
 חק ועתי יקור יקור בבשרי .. קה עומק נשאר לכנס אפרי :
 ואמנור לשנה גה לזכה קינס .. עקור נהעקור נהמגבה :
 ניהמו חל מלכא מרובה .. ארסח ומלכא שאולנס בנרובה :
 מתחננס לחיל בער שר ככא .. אנה תנה פרינס וכרפר קבה :
 יחל נה יהי עולם בל יסה .. עקור נהעקור נהמגבה :
 אמר לאברהם ארנן שמינס .. יחל תשנה יר אל שליש אורנס :
 טבר לשלנס מלכא מנהנס .. ינס גה זכות לבני ירושלם :
 בר השא בני יעקב אנט סרליה .. עקור נהעקור נהמגבה :
 לעביתק שאפן אבול ושברנה .. אכרה לערה סנערה ונדננה :
 נשמש תקיעה תוקעה ותבועה .. ואמנור לחיל בא זמן הי שועה :
 יסן נחליה אנט שרליה :
 עקור נהעקור נהמגבה :
 ותשתנה אפנס אכרה ותשתנה בעפדה ותבקש כהנינס וסליחה :
 נהאולה ותאכור

אמנור אלהינס נחליה אבננס אלהי אברהם אהובך אשר שמש
 בה נחלך

בקוץך נהגתי את בני יחידו אהובו במקום הזה להעלות עולת
 לכבוד שנתך גדולה נהגתי: ואלהי יצחק אשר פלא כראש
 פלא חלתי להינתן עולתך לפסח באהבה ודכתי חלב שמה ובפסח
 הפכה נקבלתם באהבה כבה ושמונת להם זה היום נהבטחתם
 לעבור את בניהם בעת כדתם בקראם אלך: גבור אהבת אברהם
 אהובך: גבור עקירת יצחק הסירך: נהגתי אנהגו היום עבדך
 בני אבות הקדושים בארץ להללות את פסח במקום הקדוש הזה
 לפקש רחמים בעל פסחך: רבון העולמות אב רחמים בעל
 רחמים רחמינו ככה אב על בנים: פגועי אבות אברהם
 הקדושים: נתת סליחה וכפרה לעונותינו: וחיילנו מהלכותינו
 המדה נקשה: נתת לנו גאולה שלמה: ושלמה לנו רחמים כדקנו
 ותקבץ לעורינו בעאכבה כנפשות האדם: ובהם מקדשך והיכלך
 נהגתיים שם בהכרת קדשך ליעקבך עבודה שלמה בלבב
 שלם ובפסח הפכה אכיל: יהיו לדכתי רחמים פג רחמינו
 לפי פסחך ואלו אנכי ואלהי:

ובשילך לעלמי רחמים תאמרו
 באלהינו ואלהי אבותינו פתח לנו שמי נכתי נרחמים: רחמינו
 ככה אב על בנים: אנה ואלו לא תכלה רחמינו: אל
 תגבור לנו עונות ראשונים: הבע רחמים נראה בעבורנו
 קדשך ותפארתך איה קדשך נהבונותך:
 ואהדין תאמרו

רחום נהגתי

רחום וחנון רחם עלינו

אלהי גדלים : רגל : אלהי השמים : רגל : אלהי הכבוד : רגל : אלהי
 האלים : רגל : אלהי הארץ : רגל : אלהי הרוחות לכל בשר : רגל :
 אלהי אברהם : רגל : אלהי יצחק : רגל : אלהי יעקב : רגל : אלהי
 השבטים : רגל : אלהי הכהנים : רגל : אלהי המלכות : רגל : אלהי
 האהרנים : רגל : אלהי העליונים : רגל : אלהי התחתונים : רגל : אלהי
 החסידים : רגל : אלהי הישרים : רגל : אלהי הסלמים : רגל : אלהי
 היים : רגל : אלהי ברכה השמים : רגל : אלהי גדול המלך : רגל : אלהי דוד כהן :
 רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל :
 אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל :
 אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל :
 אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל :
 אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל : אלהי המלך : רגל :

תחלת המיחלים רחם עלינו :

נפשי תלך לצינן תאמר המבורח תפלה לבעני פני יעקב : כול
 בכתובה לבעני : ואהרין תאמר אה :

אלהי כהן ציון : בעם תבנה ירושלים : גואלת תנוהר לצינן :
 רבך על לב ירושלים : הור והרר תבנה ציון : ותשאל
 ברהמים ירושלים : גבור הרפת ציון : הרש הקדוה ירושלים :
 סהר ימאה ציון : יסר בברכו ירושלים : כסוף תחן בצינן :
 ליגד גורה תרוב ירושלים : חל רבה תרופה לצינן : נהם אבול

צינן

ירושלם : ששון ושמחה ימלא בכוון : טעם ומורה יב בירושלם :
 פרות תהיש לכוון : קצוה תכניה לירושלם : קנאה תפיכ בכוון :
 דהמיק יהמו בירושלם : שטרם תטע בכוון :
 תופע במוחבות ירושלם :

תעלה המעלות בשב וקו את שיבת כיון קוונר כהולכמים : אמ
 ימלא שהק פנו ולעונד רנה : אמ יאמרו בנים הדויל
 וקו לעשות עם אלה : הדויל וקו לעשות עמנו היינר שנהיים :
 טובה וקו את שבינו כאפיקים בנגב : הגורעם ברמלה
 ברנה יתכורו : הלוק ילקר ובכה נושא משך הרע : בא יבוא
 ברנה נושא אילנותיו :

תאורב וקו שברי כיון נוכח משכנת יתקב : נכרות קורב
 בק עיר האלהים סלה : אגביר רבב וכלל לירושלם
 רנה ולשית וקור עם כוש גה יולר עם : ולכוון יאמר איש
 נאיש יולר בג וקוא יכוננה ענין : וקו יספור בכתוב ענינים
 גה יולר עם סלה : ושנים כהולכים כל מעינת בק :

בכרך וקו לעולם אנון נאמן :
 נכחלק לער המחס תפלה ככונק אם לקור נאם
 להאריך ולהרין תאמר גה הענין

ולעלה וקו ואלהם בנינים הם כיום הלהכור ביום קרב : נשכור
 כענין ביום הדוא על הר המחס אשר על פני ירושלם
 מקורם ונפגם הר המחס מהכיון מערה קוונת ינא גדולה מאר
 נקיש הכי הר כפונה והכור נגבה : נסתם ינא קכי כו ימלא
 גה הרים

בֵּית הַדָּרִים אֵל אֵלֶיךָ וְנִסְתַּח כְּאִשׁוֹ נִסְתַּח מִפְּנֵי הַרְבֵּה בֵּיתוֹ יִבְנֶה
מִלְּךָ יְהוָה וְכֹה יִהְיֶה כָּל הַדְּרוֹשִׁים בְּדָבָר :

וְהָיָה בֵּינֵם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אֹרֶךְ יְקָרֹת נְקֻטָּאָן : וְהִיא יוֹם אַהֲרָה הוּא —
יָרֵד לְדָוִד לֹא יוֹם וְלֹא לִיכָּה וְהִיא לְעֵת עָרֵב יִהְיֶה אֶרֶץ :

וְהִיא בֵּינֵם הַהוּא יִכְאֹר מִיֵּם הַיָּם מִיֵּרֻשָׁלַם הַכִּיִם אֵל הַיָּם הַקָּדוֹנִת

וְהַכִּיִם אֵל הַיָּם הַאֲחֻרָי בְּקִיָּה וְבַהֲוֹכֵךְ יִהְיֶה : וְהִיא יִהְיֶה לְמִלְּךָ עַל

כָּל הַאֲרָץ בֵּינֵם הַהוּא יִהְיֶה לְדָוִד אַהֲרָה וְשִׁמְרֹן אַהֲרָה : יוֹם כָּל הַאֲרָץ

כְּעָרֵב מִמְּבַע לְכַמֹּן נֶבֶד יִרְשָׁלַם נְרָאֲמָה וְיִשָּׁבֵה תְּהִיָּה

לְמִשְׁעָר בְּמִמִּין עַד מִקְרֹם שֶׁעַר הַדְּאֵלָן עַד שֶׁעַר הַבְּיָבֵס —

וְהַמִּלֵּךְ הַנִּשְׁאָל עַד יִקְרַב הַמִּלְּךָ : וְיִשָּׁבֵה בְּהַרְבֵּם לֹא יִהְיֶה עַד

וְיִשָּׁבֵה יִרְשָׁלַם לְבַשָּׂה : וְגַאֲת תְּהִיָּה הַמְּבַשָּׂה אֶשְׁרֵי יִדְוֹק לְדָוִד

אֵת כָּל הַמְּבַשָּׂים אֶשְׁרֵי כְּבָאֵר עַל יִרְשָׁלַם קָמִיָּךְ בְּשֶׁרֵי וְהוּא עֹוֹרֵךְ

עַל כְּלָלֵךְ וְעִיִּסָר תְּמַקְרַהּ בְּהַרְבִּיָּךְ וְלִשְׁוֹנֵי תְּמַקְרַהּ בְּפִנֵּים : וְהִיא

בֵּינֵם הַהוּא תְּהִיָּה מִהַרְבֵּי לְדָוִד כִּבְּהַ בְּהַם וְהַהֲזִיקֵךְ אִישׁ יֵרֵךְ עֲלֵיָךְ

וְעֲלֵיָךְ יֵרֵךְ עַל יֵרֵךְ עֲלֵךְ : וְכֵם יְהוָה תְּלַהֵם בִּירְשָׁלַם וְיִסְטָךְ

קִיָּךְ כָּל הַמְּבַשָּׂים סְבִיב גֵּבֵךְ וְכִסְךָ וּבְמִדָּיִם לְעֵבֵךְ מֵאֵךְ : וְכָל

תְּהִיָּה מִלְּפָנֵיךְ הַסּוֹם הַפֶּדֶר הַמְּבַלֵּךְ וְהַהֲמֹרֵךְ וְכָל הַבְּרַמָּה אֶשְׁרֵךְ

יִהְיֶה בְּיַמֵּיךְ הַהֵמָּה מְבַשָּׂה הַגָּאֲת : וְהִיא כָּל הַמְּבַשָּׂה

מִכָּל הַמְּבַשָּׂים הַבָּאִים עַל יִרְשָׁלַם וְעַלְךָ כֹּוֹרֵי שֶׁעַר בְּשֶׁרֵי

לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמִלְּךָ יִהְיֶה כְּבָאֵרֵךְ וְלַהוּבֵךְ אֵת הַבְּסֻמָּה : וְהִיא

אֶשְׁרֵךְ לֹא יִשָּׁבֵה מֵאֵת מִשְׁמַחֲוֵךְ הַאֲרָץ אֵל יִרְשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת

לְמִלְּךָ לְדָוִד כְּבָאֵרֵךְ וְלֹא עֲלֵיָךְ יִהְיֶה הַמְּבַשָּׂה : וְכֵם מִשְׁמַחֲוֵךְ

מוכרים לה תעלה ואלה באה ואלה נעלהם תהיה המעשה אשר
 יבוא דוד את הגוים אשר לא יעלו להוד את הבסבות : גאת
 תהיה הטאת מוכרים והטאת כל הגוים אשר לא יעלו להוד את
 הבסבות : ביום ההוא יהיה על כל מלכות הסוס קרע לדוד ויהיה
 הסירות בבית דוד כמזרחים לפני המעבה : ויהיה כל סיר
 בינושלים ובהורה קרע לדוד כבארתי ובאר כל הגוהים ולקח
 מהם ובשאר בהם ואלה יהיה חסנת עור בבית דוד כבארתי

ביום ההוא :

וכשתלך למערת שמראל הרמה תמלא תמלאך עם חן
 ותאמר זה אהרן

יתקל כלב נשבר בארץ חפניך .. שאלה הסריך דוד רכונך :
 נדוך על כל אפי אקור ואשתהנה .. אורה שיקך מלכה בקהל אמונתך :
 ימותך אלה הכו בפקך פאקף ורבש .. טב אעריך חקכה חקלך באונך :
 שגדי הסריך ארמון ברוב פהר .. אטנוף חקול שיהי נהר הינונתך :
 מוהלת לעבד איה אביר לעולתך .. נני זה לך ירמיה האל בהיבך :
 ושמן יקכי מלאוב ובן אצ תקנה .. לפלל הסריך ולפלל אדנרנטך :
 אתה אצ נמאק תמיר לך ודאיה .. באמור נשונתם תבוא באגנטך :
 לך יהיה שיהי רכני פעולה וקטורת : וגם ישפר שבהי בדינטך :
 סמור בשרי עור מופהורק מלכה .. עת ימכה לבב ידמירי בדינטך :
 נאור מנה פשעו וסלה להטאתי .. אנה נאל ישלרס על הרנטך :
 יעבב לך שיהי ובטוב הסריך .. אשבע ותשקת נהל ערנטך :

ואבוקיין תאמר זה הינוגמור

הנה אלהים

אנכי אלהים בחרתי בך כדבר נוחה פשעי ו הרב פסנת מסונת
נחמתי נחמתי בך : כי פשעי את ארע והטאתי נדרי תמיך : לך
לעבור הטאתי ותרע בעיניך נשיתי למען תכרך בדברך טובה בשמך :
כן בענין חלפתי ובהטאת יהנותי אמוי : הן אמת הטאת בטעותי ופסנת
הכונה תריעת : תהטאת באגוב ואטתך תכבסת נחמתי אל תחן :
תשמישת ששון נשדוהי תחלנה טכונות רבות : הסת פנת נחמתי
וכי נחמתי נוחה : לך טהור בבא לך אלהים נדוה נכון הרע
בקרבו : אל תשליכני מלפניך נדוה קדשך אל תקה ממני : השיבה
לך ששון יששך נדוה נדוהי תסוכות : אל תעורה פושעים ודוכי
הטאתי אל תך ישובריי הטינת מרמים אלהים אלהי גשונותי תרען
לשונך כדקדקך : ארע אפתי תפתי ופתי יתני תחלך : כי לך
תחפץ גבה ואתנה טענה לך תכתי : גבהי אלהים דוה טענה
לך טענה נדוהי אלהים לך תבנה : השיבה בדרכך את פני תבנה
הנחותי ינושטם : אה תחפץ גבהי כרך טענה ופתי אה יתני טענה
מאפתי פנים : הנשיטה את ששך ובך את טחך נדוה וטענה
נדוה טענה : בדרך דוד לטענה אמת ואמת
ואהרין תאמר זה

פתי נדוהי טענה שוכן טענה .. דהס יטענה גרע אהרין .. נדוה
נהואל שיני דטענה .. כי טענה טענה לטענה לטענה :
אהרין ברהרין פוקר טענה .. הטינת טענה מכל כדוהי : ולמען ששך
הסג גזרות .. נדוהי אהרין הר בית דוד :
כי טענה טענה לטענה לטענה
למחיה לזכור

למנוחה ישעך תתן ביום .. בעבור איר עבדך וכן אלהיך :
ועבדך איר עבדך אלוהיך .. וכן אמרה שלח לחי בדף :

כי נאמן שמואל

ישע ויפלה הוה נא לך .. בעבור אשר רצה ורת לרנר .. ואיר
פפסד ופילה וכה וכה עסקתנר .. הפדר עדר ב עדר דף

כי נאמן שמואל

הפך כדונך לבנה גלו .. מובית מעונך ובלרת ספלה .. ובגיל
המנוח לכוון יעלה .. נהאר סנך לעונן שחק דף :

כי נאמן שמואל

ובכרת שמואל הדמות .. קפא בראל לקהל ערת .. וחדר סנך ילך
יבונך ביתי .. ראב שלך בשהת דף :

כי נאמן שמואל

השו כל ישראל מדע ברך דף : כי נאמן שמואל

לשבא לדף :

פלקי בגבות שמואל השבא .. כמר עונת נסלה פל הובי .. נהאר
עית רריבה את יריבו .. נחנה בואת ימן נחשב .. אל ישראל
גם בוך דף : כי נאמן שמואל לשבא לדף :

למשן שחק אלהי גדול .. ראה סתומים וכופה כל נעלה .. בגבות
איש תס קפה קסלס .. קבל העס אשר באר כלס .. להורות ולצמר
לשחק דף : כי נאמן שמואל לשבא לדף :

הי מנוח ענך קבל שנת .. נחנה פשעי וברל אשכתי .. וראה
כרני ביעני ורלי נתי .. בגבות שמואל הדמות .. סלה עונת לעונן
שחק דף .. כי נאמן שמואל לשבא לדף :

האלה הוסיף נדחה יתליי .. ובונה המבנה נדחה את כולו .. נשלה בלב
נרוב מעלי .. ובגנות שמואל המטה שלי .. כי כהחוק רבוס דרף :

כי נאמן שמואל

ולחייבך אל דם ועליון .. בנה המוקדש ופונח אפריון .. נשלה בזה
מואל אל כיון .. ובגנות שמואל תסלה השבוע .. כי כלי לחברת

דורש דרף : כי נאמן שמואל לטביא לדרף :

עיקרו השיב לאל בכל לבבו .. נאמרו כינו רל שאל כמכארה ..

בהסוך כור ישראל דכה טבו .. אנה בגנות שמואל

הטבא

מלפני דכה הבורח ותהנוגי .. ודאך השכו נהשקט את שאוב .. ודאך

בעניי נהסר את ידו .. נמקו שוכס גרונ ורוב הוב ..

אנה בגנות שמואל הטביא :

אל דרכי עיר בפלס שוקל .. בהסוך כובר יתליי דרף .. ושלל כר

הכס וליא מוקל .. נבדחך תסקל את טרבו ..

אנה בגנות שמואל הטביא :

לשעך הננ שזבר נמקוה .. נמוי הוא פליאך בכל יום יתנה .. אולי

בישע לפי יד תרוב .. נהסוך ליתכנה רוב סוג :

אנה בגנות שמואל הטביא :

שכניה טלכבוס בשבוע .. נהפ לטב ודסר הכפיה .. יהיר ורלס

מביר תחתיה .. נשלה את אליה הטביא :

אנה בגנות שמואל הטביא :

נמאנו גר דה אהכין

כחך שכלנה משלת ארמנו : ריכה נביא אלהי קרוטנו : נביא
 שגור ילך בארץ : נבוכדנצר נשבעו ראש לשופטנו : נביא
 משרת את חסד כורו : היה ושאלו הוא פגאנו : ובכל לבנו לנבונות
 ילך בלבנו : הלא השיב לנבונות : נביא אמר נבוכדנצר כורו נבונות
 נבוכדנצר בנבונות : נביא והנה כל ימי היין : יר בוראו היתר
 בקדונו : נביא אשר היה בכל שנה : סובב ושופט בין קדונו :
 נביא רבון יוצרו אמות הקים : בנר וכל רשע לך נבוכדנצר : ולנבונות
 רשת לנבוכדנצר העיר קדונו בנבונות : נביא ולכיר נבוכדנצר :
 ולספר קדונו לנבונות : נביא אמר נבוכדנצר ריכה : בין כל
 נביאנו והואנו : נביא לנבוכדנצר משלתו הן : יצר שמו לשמות
 מאורנו : אלפי שלמותו יהיו נבוכדנצר אלהים רב מעורנו :
 אלא זכותו מעורר לנו : ולנבונות השפתי של נבונות : ולנבונות
 תראה בנבונות : ולנבונות כחוס תרהנו : ולנבונות הנון נבונות :
 ולנבונות תראה נבונות : ולנבונות תשיב לשונותנו : ולנבונות
 תשנה נבונות : ולנבונות תמהול גרוננו : נר נבוכדנצר כל
 פשונות : יליה ואלוהי השיבנו : ולנבונות תרפא לך נבונות :
 ולנבונות תסיר נבונותנו : ולנבונות תהבש לנבונותנו : ולנבונות
 ילך נא בהסוך נבוכדנצר ילך השיבנו : ולנבונות בושש ונבוכדנצר
 ילך נא בהסוך נבוכדנצר : ולנבונות תהיה בעורנו : ולנבונות
 תדור נבוכדנצר : ולנבונות תריב יריבנו : ותכל בעמך נבוכדנצר :
 ולנבונות תרבוש נבוכדנצר : ולנבונות תאסוף נבוכדנצר : ולנבונות
 יליה נבוכדנצר בהסוך נבוכדנצר : וביתך נבוכדנצר :

ובדרכך

וְיִבְרָךְךָ כְּכֹחַ מַלְאָכָיו : וְיִקְדְּשֶׁךָ לְאֵשׁ תְּהִלָּתוֹ : גַּם מֵאֵשׁ תִּשְׁלַח
דַּחְוֵי־אֵשׁ : גַּם מֵאֵשׁ יִבְרָךְ וְיִקְדְּשֶׁךָ חַיִּים מִמִּיתוֹת וְהַלְלֵךְ : אֲשֶׁר
וּפְתֹחַ יְהוָה דְּלֹאֵךְ לְמַדְּנָהּ מֵאֵלֶיךָ רַחֲמֵיךָ : וְשִׁלְּהָ מִיָּדְךָ יְהוָה לְמַדְּנָהּ
חַטָּאת וְעַן רַחֲמֵיךָ מִשִּׁיחָה : וְלִפְתוֹת קְדוּשָׁתְךָ וְיִבְרָךְךָ חַיִּים שְׂפֹתֶיךָ
לְעֵלְיָהּ : וְאֵלֶּיךָ נִשְׁתַּחֲוֶה בְּרִבְבוֹתֶיךָ חַיִּים וְשִׁיר לְךָ אֱלֹהֵינוּ :
קִדְשֵׁךָ שֶׁמֶךָ יְהוָה יִבְרָךְ תְּהִלָּתוֹ בְּדוֹה נִשְׁבַּחְתָּ : וְיִבְרָךְךָ חַיִּים וְבִרְמִיזָה
חַיִּים יִבְרָכְךָ : וְנִשְׁבַּח בְּיָדְךָ וְאֵלֶיךָ : מִקְוֵיךָ כִּי וְעַל־בְּרַךְ קִשָּׁה :
מִדֹּב הַכְּבוֹד אֲשֶׁר הִקְיָתָה : וְהַרְבֵּיתָ אֵשׁ אֲפִרְחָה : אֵלֵינוּ יִבְרָךְ
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּהַרְתָּ אֵת שְׁמֹנֶה עָבָד
הַשָּׁמַיִם בְּמַעֲרֵה הַמַּאֲוֵה : בְּעִבְרָתְךָ דַּחְוֵי הַשָּׁמַיִם הַמַּלְאָכִים שֶׁרָרְךָ

בְּיָדְךָ בְּעִבְרָתְךָ כְּכֹחַ מַלְאָכָיו וְחַטָּאת לְךָ

וְלֵךְ נִבְרָךְ :

וְיִבְרָךְךָ חַיִּים וְשִׁיר לְךָ אֱלֹהֵינוּ
כֹּל נִבְרָךְ וְשִׁיר

דְּרָךְ דְּכֹחַ מַלְאָכָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבֹתֵינוּ שְׂפֹתֵינוּ
שֶׁאֵלֵינוּ : וְתִפְתָּח רֵי לְכַרְוֵנוּ : וְאֵלֵינוּ יִמְעַד לְפָנֶיךָ
תִּלְאֹתֵינוּ : וְהַשְׁקִיפֵה מִמַּעַן קִרְבֶּךָ מִן הַשָּׁמַיִם : אֵלֶיךָ אֲשֶׁר
בְּאֵן בְּאֵן וְחַיִּים : גַּם כֹּחַ מַלְאָכָיו : וְחַיִּים בְּכֹחֵךָ :
בְּאֵן בְּאֵן וְחַיִּים : מַלְאָכָיו וְשִׁיר בְּרִיָּה : אֵלֶיךָ בְּרִיָּה
וְקָרָב גַּם כֹּחַ מַלְאָכָיו : מַלְאָכָיו וְחַיִּים : מֵהַיָּד הַיְּמִינִית
הַדְּרוֹל הַזֶּה : וְאֵת מַלְאָכָיו וְחַיִּים : גַּם כֹּחַ מַלְאָכָיו בְּרִיָּה
אֲבֹתֵינוּ : וְאֵת קִרְבֶּךָ לְמַעַן תִּרְוֶה : וְהֵאֵל לְךָ מִקְוֵיךָ

הַשָּׁמַיִם

השמים : אשר מרים הלל וכו' : ובשק אכיהם במואנהו : וראה כח
 הבית והחבל : נשקף ועד נחל : הכבוד הילל : והשיר ייטל :
 והגדות והלשונות : בותאונות ובכרות : יילולו כל שלביהם :
 ניהילו על שומריהם : הכהנים אבולו : נהלנו ייכונל לו :
 ונמשוררים בשיר היילול : והשוערים התהללו : אין אבה ואין
 מנהג : ואין קטורת נשכון בפנייה : אין עולה ואין קרבנות :
 פכר על שנתנות : והשיר אשר נקרא שנוך עליה : הבט
 ברהמים אליה : וראה כי הוכחותיה שגונו : בארץ השבט :
 נירשוק טובי ~~שמיים~~ היללים : ונכנסה טובי פסילים :
 נלבה הירד נרוייד : מובל באי בעונד : ועל עולך רחלה :
 תחילת תענן בהבלה : נדר מתי שוכן שמים : לא תרהס
 את ירושלים : ותשכלל ארכותיה וסירותיה ורבה אשיותיה
 והוכחותיה : ותשנינה קול מובש על הירים : הנני מורבוח

בפוך אבנוך נסרתוך בספרים :

כרדל רכין בעלפנוך דף אליהו נאליהו אבתינו אלהי אברהם
 יאהו נישאלל שמשמש חפטי ותענה עתידתי וחק שוב
 שיהיו ותמלא שאליהו וחק שתי ותרכה תשנבתי ותקרב לפנוך
 נתי : ואל תתעלה בעתה נתי ואל תסתר פנוך מועט : וכרוע
 כעללי אל תרומם והרפת נבל אל תשיענ נבאכי ידני אל
 תעללנ ולעתי זקנה אל תעליכנ ובבלות כנהי אל תעבנ אל
 תעליכנ כולפנוך ודנה קרשך אל תקה כנפני : יהי נה הסרך -
 לנה מעט : הנני דף הנני : הליכנ דף מארס רע כנאיש הכעסיר

חכמה : תרוב גרמתי ותשוב תנהיגה : עשה עמוה ארת לשונך
 בבשר שונאי נידאר לית כי אתה דף עזרת נהפנת :
 ותמכיאת היקר : ולתפלתה תא אגמך : ידיו לדכין אגמרי פת
 נהגיון לבי לפתך : ניערב לך שיה נמוהלת יושב כדובוס :
 כי אין גולתך אלהים קרובים : שצייב כעקת רלס ולבנת נבאבוס :
 אתה הוא אלהי נאליה אברת בוקן לבי וכליותי : נירע נמהטבת :
 הנעטביה לטבת : תהי נא אגמך קטבת : לתפלת עמך ותה נתר :
 ואל תבזה עמך : ואל תתעלם נמשמות כעקרת : ואל תבז
 אונתך : נדכה תה נתר : וקבל כעקרת : ושיה ותפלתך : ועשה
 עמו הסר בכל עת וגמך : גמרות הנביא הנאמן : אשר בעמך
 הגאת נאמן : שטרם שטרם על עפר נענהתך : ועל הנעטרה
 הגאת הנותרת גמרתך : גמרתך תח תמיד בעמך : גמרתך
 יגמיר לבי האל בעת כדמרת : בגמרתך יקרב האל קח פרוותי :
 בגמרתך יקבל תפלתך : בגמרתך יענה עתידתך : בגמרתך
 ישלח כננה בן דע ימלך על עמך : בגמרתך יהציר כבורו נהורו
 לעיניו : בגמרתך יבנה ביתו נמאבהו נקריב נולדתי :
 ונהוג שלש דמלך בכל שנה כצמן קרמתי : נישיר יגמרת
 נישיר ראברתי : ותרון בשמחה לשונך : ואם יפולק שהוק פגור
 ולעמך כנה וליה ישמנה קול בבי נכעק בנבולד : וליה שור
 ועבר בפרתו : נישפניעמך שטרם : נישפיהת על שטרם נישפיהת
 משטרם אל שטרם : דף עזרת עמו לעמך יתן דף יברך את עמו בשטרם
 בדרך דף לעמך אמן ואמן

ובשחלך

וכל שאלתך להברין פניו מועד הנחמדה תפלה כמור שיגרוחן ר"ל
 אם תפלת הובח אר דרבה נחמדה תפלה לטעם כו יטעוה
 הכתובה לטעם: נחמדה מוכנענקה קראתך ק"ו: וטע
 תאמור כמי א"ל כמור נשאל על הנחמדה בכל יום ואריהם
 תאמור גאת הסלכה:

ואערוך מהלכי לאלי גואלי מהנולד במענה רעיוני: ליה
 מקום גבהי נחמהי לכוונן טוהי אהבה במעני: הערסה
 אור ופארר ניהאר אריר נשאר ק"ו: אלהי ישראל:

הוענקה אר בהרם בל מדך ובה פגיה: שמים פול וכים
 שכל על יתעל נקרה ב"ר הא: בהר לנאיה בטהר ולך
 פיהר למזלך שיהר ולכן הרות ק"ו אלהי: אברהם יאה וישראל:
 רם נשאל הוק שעה נהדרו כפס גלגלה הנהרן: אהים המקים כרה
 מואקים טהרם וכריעה נהרן: גברין ירידיו מיהרין הוקרי
 הסרין ב"ו יקרן: ניתהללו כל מד ישראל:

נכחציך בנפש הפכה גדול העכה תמים פולר: נפלה ורם
 בתפלה ודולה אין תפלה למהלל: נשגב כמנכאים
 נבראים ופעלן נראים הנה לא יתעל נשגב יישן שנהר
 ישראל:

בקשתיך שהרתיך קראתך הכבדו בסנהור שיהי: קרם פגרי
 למוגרי יטע נאורי בכאב לך תהי: שוכן כמים
 כולל כהמים בפולל תמים רברי מהנמים הנה:
 תרבר אל בני ישראל:

באר שבע בנה שבעה בנות וכל אחת מהן נשאה לכהן
לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן

והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן

והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן

והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן

והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן
והיא אחת מהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן ונשאה לכהן

ואחריו תאמר זה התחנך

בשבעה חבון נשאת ידיו יאל אלו : בייש כנת בייש גרל
מה חשן חשן : הלך מה חשן וכה חשן חשן

בש

בבן בכורך ישראל כרות אפר שלחן : פקדו ועלך אל
אבי ואמרתם אליו :

לא יתן הארצה אב המון כל ימים : בבן בעני נסאני
בבן גרים וארוכים : שאמר בקרב מארסרם
ואמר בקרב כמים : נא כל אשר קדמו הדר לאב -
יתנויים : והתבטאת להלות את פני כע מאלה רהדניים :

בערו ולא יאבד ניבול מעמתך נדונים : איך רברו בניהג
לך נשיא אלהים ונבנים : בבן יוף כחן לך שכך
קרב לעולמים : עודד עלך בבן הכחלתה עליו :
על קודד בור המורה במקום יוף יראה : שגב יעקב ומלכות
האיתך ראה : והכחן ביתר ואנדונותך ומקדשך ראה :
וארמית הקדש שמונה תשאה : התעורה מעמדה וקבט נא
נראה : ומהפול תהנה למנה תראה : איך ההצון אשר
נס יאל מעמדה : הקימתי השבונה אשר נשכחת
בעמדה : להבנים אבך עלך בבן הנכחה : ואי בריתך
בבנים : והנה רבר יוף אליו :

אלם יושב אהלים אשר הפליא יל נסיו : מדוע לא ישמע
קול שמוע בקול שוסיר : הקול קול יעקב רהירים
יהי שער : שדרו כמחמר ביתר נכבי ערו וסבוסיר :
ואמרו שכו שכו ער היסור באבנו ופוסיר : אלה מלך
ענה כמעט ונה קבגי עוש מוסיר : והל פני אל בערו
לכל יוכל שוסיר : אולי כולך פדנאלי ישלה לך כיל שמוסיר :
ניעיר הלום יעלם והנה י נכב עליו :

שְׁמַעְתָּהּ שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל הַנְּזָרִים בְּמִזְכָּרָם : בְּאֵדְוֹת אֲרִיבֵיהֶם
 בְּכֶף מַעֲבָשׁ נִבְדִּים : וְאִין לְגַו דְּמוֹשִׁיעַ וְהַרְאֵי
 חֵלְתִי יָלֵד : כִּי אֲבִרְתִּינְהוּ הַנֶּס כְּדִרְנֵיכִי בְּשִׁפְרָם : לֹא תִּיִיחַ
 יִשְׁעֵי וְתִרְדְּמֵי נִפְלֵי מִלֵּךְ אֲבָרָם : שִׁרְכֵי נִתְּקֵי אֲבָרָם
 וְשִׁרְכֵי : וְשִׁרְכֵי אֵת דְּהַמִּינִךְ מִלֵּךְ חֲדָן מִן יְהוּדָה : וְהוֹתֵר
 לְבַב תְּבוֹתֵי וְתֵי מִמְּכֹאסֵרָם : וְשִׁלְתֵי לְגַו דְּמוֹשִׁיעַ לֹא חֲדָן
 כֹּא לֹא סִירָם : מִתְּקֵי יִשְׂרָאֵל יִתְבַּכְּרוּ כִּי הוּא אֲשֶׁר יִקָּרֵם :
 וְתִבְעֵי כְּאֲשֶׁר בְּיַתְרָה מִלֵּךְ תִּבְעֵי שִׁירָם : וְיִשְׁמַעוּ בְּכֶן לֵהֲנִיבֵי
 אֲשֶׁר הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹנֵם : וְשִׁיחַ בְּשִׁיחַ יִכָּר כְּבוֹד דְּלֹא וְכֹרֵם :
 וְהִתְקַדְּשׁ וְהִתְחַלַּל וְהִתְחַלַּל מִיִּין וְאֵת יִתְּקֵי :
 כְּהִדְוֹ וְשִׁלְתֵי לֵךְ אֲבָרָם וְהַמְרָם הַלְּזָר :

וְתִפְלַחְתָּ אֶהְדִּין בְּקִשָּׁה יֵהִי כְּכֶן מִלְּפִנֵּיךְ מֵסֵ רִיחֵל מִשְׁעֵי הַתְּבוֹתֵי
 לְעֵינֵיךְ וְהַהְדִּין תִּשְׁמַע לֵךְ הַמְּשֹׁקִים :

אֲתֵרָה הוּא דְּלֹא הַאֲלֵהִים אֲשֶׁר בְּהַרְתִּי עֲבָרָם נְהוּאֲכֹהֵר מִהַרְתִּי
 כְּשִׁרְיִם נִשְׁמֵתִי שְׁמֵר אֲבָרָם : וְכִמְכֹּהֵת אֵת לְגַו דְּמוֹשִׁיעַ
 מִכֶּן לְפִנֵּיךְ וְכִדְוֵתִי מִדְּמוֹר הַבְּרִייתִי לְתֵתִי אֵת אֲרִיבֵי הַבְּרִייתִי
 הַהֵת הַמְּשֹׁקִים וְהַפְּרָצִי וְהַיְבוֹרִם וְהַמְּדַשִּׁי לְתֵתִי לְמַדְעַר וְתִקֵּם
 אֵת וְכִדְוֵיךְ כִּי כִדְוֵיךְ אֵתֵי : וְתִרְכֵי אֵת מֵלֵךְ אֲבִוְתִינְהוּ בְּמִזְכָּרֵי
 וְאֵת מִשְׁתֵּיכֶם שְׁמֵלֵתִי מִלֵּךְ יֵס סוּף : וְתִתֵּן אֲוִתִּי וְכִדְוֵיכֶם
 בְּפִדְוֵי וְכִדְוֵי בְּבִרְיִין וְכִדְוֵי מֵסֵ אֲרִיבֵי כִּי יִדְעֵתִי כִּי הַמִּדְרָא
 מִלֵּיכֶם וְתִבְעֵי לֵךְ מֵסֵ כְּהִיוֹסֵי הַמֵּה : וְהִים בְּקִשָּׁה לְפִדְוֵיכֶם
 וְיִשְׁמַעוּ בְּתֵקֵי הִים בְּיִבְשָׁה וְאֵת דְּוִרְפֵיכֶם הַשְּׁלֵחֵת בְּמִזְכָּרֵיכֶם

כְּבוֹד אֲבָרָם

כמון אבן בנין עגים : ובמחור עבן הנחיתם יונס ובמחור הש
לינה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה : ועל הר סיני ירדת
ורבו בנינם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אבות
הקים ומצות טובים : ואת שבת קדשך הורעת להם ומצוות
נהקים ותורה כנית להם ביד משה עבדך : וזהם משפטים נתת
להם לרבות נעים כעלמם הנכאת להם לכבואם ותאמר להם
לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם : נהם
ואבותינן הצירן ויקשון את ערכם ולתא שמועו אל מצותיך :
ויבואו לעמוע ולתא מברן מלכותיך אשר עשית עמיהם
ויקשון את ערפם ויתנו דאש לשעב לעבדותם במערים ואתה
אלנה סלחנת הנון ורחום ארך אפים רב הסר ולתא עמיתם :
אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו מה אלהיך אשר העליתך
במצרים ויעשו מצבות גדולות : ואתה בנהמתיך הרבים לתא
עמיתם במדבר את עמור העבן לתא סר מעליתם ביומם
להנהותם בהדקך ואת עמור האש בלינה להאיר להם ואת
הדרך אשר ילכו בה : ורוחק הטובה נתת להם כולתם נוסך
לתא מונעת מפניהם נמים נתת להם לכבואם : וארבעים שנה
כלכלתם במדבר לתא הסרן שלמנותיהם לתא בלן ורמיתם לתא
בקרן : ותתן להם מנולבות ועמממים ותהלוקם לפניה ויירשון
את ארץ סיון ואת ארץ מלך השבון ואת ארץ ענב המלך
הבשן : ובעת הרבות כבוכבו השמים ותבואם אל הארץ
אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת : ויבואו הבנים ויירשון
את הארץ

את הארץ ותכנסו לטובה את יושבי הארץ הנכבדים והתנחלו
בירושלם ואת מלכותם ואת עמנו הארץ לעשות בהם כדכרנו :
וישכרו עמם בכבודם וארמיהו שונא ניושר בתם מלואים כל
שוב בורות הכרבים כרמנים וגיתים ועל כנאכל לרוב נאכל
וישכרו נישכרו גיתם בשובך הגדול : נישכרו נישכרו
בך נישכרו את תורתך ההכרם ואת נבואתך הרבה אשר
העיר בה להשיב אלך נישכרו נאכרת גדולת : ותתם
ביר כריתם נישכרו להם נבעת כרתם יכלקו אלך ואתה נישכרו
תשונא נכרה מן הרבים תתן להם מושבים נישכרו נישכרו
כריתם : נכמה להם ישכרו לעשות רע אלך נכמה ביר
אניביהם נישכרו בהם נישכרו נישכרו ואתה נישכרו תשכרו
נתכילם כרה מן רבות עתים : ותגד בהם להשיב אלך
תורתך נכמה הגיר ולך שמועל למכרתך ובמלכותך הטא
בה אשר ישכרו ארם נהיה בהם נישכרו כחם סודרת ולדפם
הקשר נלך שונא : ותשכרו עליהם שנים רבות ותגד בהם
ברוך ביר נבואתך ולך האמין ותתם ביר עמי הארצות :
נכרה מן הרבים לך שיתם כלה ולך שבתם כי אלך הנה
נכרה אתה : ואתה אלהים האל הגדול הגבור והנורא שומר
הברית נכרה אלך ימנע אלך את כל התלכה אשר מלכותם
למלכותם לשכרם ולכבודם ולנבואתם ולכבודם ולכל
עמך נישכרו מלך אשר עז היום הגד : ואתה כריתם על
כל הבא עליו כי אמות נישכרו נכרה הרשע : ואת

נאכל

כולליון שרינו כתינו והבוטנו לה בשו חורק וליה קישיבו אלי
 מכותך וליידך אכך אשר העידות בנס : ויהי במולדותם ובטובך ירב
 אשר נתת להם ובארץ ההבה והשמונה אשר נתת לפניהם לה
 גברוך וליה שבו ממשלתיהם הרעים : הנה אנהנו היום גברים
 ונארח אשר נתת ללבוטנו לאכול את פריה ואת טובה הנה אנהנו
 גברים עליה : ותבואתה מרובה לכולנו אשר נתת עלינו
 בהטאתנו ועל בנינו מושלנו ובבנותנו כראונם ובפרך
 גדולה אנהנו :

ולקחך היי שרה מזה שנה ועשרים שנה ועצב שנה שנה היי
 שרה : ותמות שרה בקרית הרבע היא הברון בארץ כנען
 ויבוא אברהם לספור לשרה ולבנותה : ויקם אברהם מועל פני חמו
 וירבב אל בני הת לאמר : גר ותושב אנכי עמוכם הנה לי
 להגת קבר עמוכם ואקברו מותי מלפני : וישענו בני הת את
 אברהם לאומר לן : שמוענו ארנ נשאל אלנו אתה בתוכנו
 במהר קברינו קבור את מותך איש מוכנן את קברו לה יכלה
 מומך מקבור מותך : ויקם אברהם וישתחו לעד הארץ לבני
 הת : וירבב אתם לאומר אם יש את נפשיכם לקבר את מותי
 מלפני שמועני וכדענו לי בעפעין בן כנהר : ויתן לי את
 משרתי ומכפלי אשר לן אשר בקצה עדה בכסף מלא יתנו
 לי בתוככם להגת קבר : ועפרו יושב בתוך בני הת וישען
 עפרון החת את אברהם באגני בני הת לכל באי שדה
 עירו לאומר : ליה ארנ שמועני נשנה נתתי לך והמשרתי
 אשר בן

אשר בן לך נתינת לבינת בני עמי נתינת לך קבור מורח :
נישאת אברהם לפני עבד הארץ : וידבר אל עפרון באגני עבד
הארץ לאחור סך אם אתה לר טמעת ערתי כסף השדה קה מונות
ואקפני את מתי שמה : וישלח עפרון את אברהם לאומר לו :
הרגה שמוענת ארץ הרבב מאות שקל כסף בינת ובינת מתי היה
ואת מורח קבור : וישמוע אברהם אל עפרון וישקול אברהם
לעפרון את כסף אשר רבב באגני בני הת הרבב דואות שקל
כסף שובר לסוהר : ויקם שרה ערע עפרון אשר במוכפלה אשר
לפני סוהר השדה והמוערה אשר בן וכל השלח אשר בשדה
אשר בכל שכול סביב : לאברהם לפנותה לפני בני הת
עמל באי שער עירן : ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשר
אל מוערת שרה במוכפלה על פני מוהר היה הפרון בארץ
כסף : ויקם השדה והמוערה אשר בן לאברהם להמת קבר
מאת בני הת :

והשן אותם ויאמר אליהם את נאסף אל עמי קברו אותי אל
אבותי אל המוערה אשר בשדה עפרון ההת : במוערה
אשר בשדה במוכפלה אשר על פני מוהר בארץ כסף אשר
קבר אברהם את השדה מאת עפרון ההת להמת קבר : שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשרו שמה קברו את יפהק ואת רבקה
אשרו ושמה קברתי את לאה : ונקנה השדה והמוערה אשר
בן מאת בני הת : ויכל יעקב ללכת את בניו ויאסף רגלו
אל מוהר ויבנה ויאסף אלמנהו : ויבוא יוסף על פני

אביו

אביו ניבך עליו ניטען לון : ניאן יוסף את עבדיו את הרופאים
 להגוש את אביו ניהגשו הרופאים את ישראל : ויבולתו
 לון הרבנים ירם כי בן יבולתו ימוי ההגושים ניבבן אותו
 מוצרים שבנים יוס : ויעברו ימוי בכיתו וירבר
 יוסף אל בית פרעה לאכור הם נה מלכתו הן בעיניכם
 רברו נה בלגט פרעה לאכור : אבי השביעני לאכור
 הנה אבני מות בקברי אשר כריתו לי בארץ כנען
 שמוי הקברני ועתה העלה נה והקברה את אבי ואעובדי :
 זיאכור פרעה עלה נקבור את אביו באשר השביעני :
 ויעל יוסף לקבור את אביו ויעלן אתו כל עבדי פרעה
 זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים : וכל בית יוסף -
 ואהיו ובית אביו חק טפס ואלהם ובקרה לעבר בארץ
 גושן : ויעל עמוני עם רבב עם פרטים ניהי -
 המנהגו כבוד מואר : ויבואו עלו גורן האשר אשר
 בעבר הירון נישפרו עם מוספר גדול וכפרו
 ויעל לאביו אבל שבט ימוי : וידא יוסף
 כנסעני את האבל בגורן האשר ניאכורו א
 זי למוצרים על כן קרא שמוי אבל מוצרים
 בעבר הירון : ויעשו בניו לון כן באשר
 נישאר אותו בניו ארצה כנסעני ניהי
 שרף המכחלה אשר

ויהי ויהי ויהי

וּפְלֵג
גִּישָׁב יוֹסֵף מְסַרְיִיכוֹה הוּא נֶאֱמַר הַעֲלֵבֵס אֶרְבֵּר

לְקַבֵּר אֶת אֲבֵי הַהֲרֵי קְבֵרֵי

אֶת אֲבֵי :

בְּרֹךְ יְיָ לְעַלְמֵי אֱמֶת וְאֱמֶן

תָּמוּ תַפְלוֹת בִּירוּשָׁלַיִם

בְּעֶזְרַת שׁוֹכֵן

שָׁמַיִם

04052